

systemet, der foranlediger mig til ganske ekstraordinært at tage Ordet under denne Forhandling. Et saadant Tilfælde har foreligget flere Gange ogsaa indenfor den civile kriminelle Retspleje. Jeg skal kun minde ærede Medlemmer om ganske faa Tilfælde, der lige rinder mig i Hu, men som, i samme Øjeblik de nævnes, vil være ærede Medlemmer bekendt. Det er naturligvis meget sjældent, noget saadant hænder, fordi de Straffedomme, der afsiges uden at blive appellerede, som en næsten undtagelsesfri Regel kan forudsættes at være rigtige.

Jeg vil minde om Alma Bondesen. Ærede Medlemmer vil erindre, hvorledes Alma Bondesen var blevet dømt ved Kriminalretten og udstod sin Straf. Senere kom Sagen frem igen, den blev appelleret til Højesteret, paa det offentlige Vegne gaar jeg ud fra, og hun blev frifundet ved Højesteret. For mig er et lignende Tilfælde indtruffet i Aaret 1905, tror jeg; der var afsagt en Dom over en Mand, der havde været til Undersøgelse, for Overtrædelse af Bedrageriparagrafferne. Undersøgelsen havde været saa længe, at Straffelovens Forældelsesregel kom til Anvendelse, saa at Dommen lød paa, at den forskyldte Straf bortfaldt; men han vilde have at udrede Aktionsomkostningerne, han havde selv sørget for sit Defensorat. Han opfyldte Dommen, da han havde akkviesceret ved den. Men den havde den for ham meget ubehagelige Følge, da det var en Dom, der vedrørte Bedrageriparagrafferne, at han blev strøget af Valglisterne, og da han indtog en meget anset Stilling her i Byen, var hele hans Stilling derved truet. Han kom til mig, og jeg skrev blot til Justitsministeriet, om det ikke som Aktionsmyndighed vilde appellere den paagældende Sag. Det gjorde Ministeriet, Sagen kom for Højesteret, og Kriminalretsdommen blev fuldstændig omstødt. Det er en Fremgangsmaade, man maa følge i ethvert Tilfælde, hvor man mener, en Mand er blevet uskyldig dømt. Jeg kan minde det ærede Medlem om, at der sikkert i 90'erne, i Syllow-Kommissionernes Tid, foreligger Rets-tilfælde af samme Art.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg vil gerne takke den højtærede Forsvarsminister for hans Udtalelse om de syge Soldater. Det har

naturligvis særlig glædet mig, at den højtærede Minister er villig til at yde disse syge Soldater en Erstatning, for saa vidt de bliver kasserede som ubrugelige til fortsat Krigstjeneste. Jeg vil samtidig udtale min Anerkendelse overfor det ærede Medlem fra Sakskøbing (Rørdam). Det er nemlig blevet oplyst ved denne Forhandling, at disse Soldater har været fremstillede til Kassation, og at det har været Meningen at sende dem hjem, uden at nogen endelig Afgørelse blev truffet, men at det ærede Medlem fra Sakskøbing har modsat sig en saadan Ordning, saa Soldaterne fremdeles befinder sig paa Hospitalet. Jeg vil haabe, at denne Forhandling kan føre til det Resultat, at det Forslag, det ærede Medlem har fremsat, om midlertidig at hjemsende Soldaterne og derefter lade dem fremstille for den samme Kassationsret, altsaa for de samme Læger, der nu har haft dem til Bedømmelse, kan blive taget til Følge; thi det forekommer mig at være den lykkeligste Ordning.

Det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) afviste al Tale om, at denne Sygdom kunde stamme fra Soldaternes Føde. Desværre er der ikke Tid til at komme dybere ind paa dette Emne, men jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa en Beretning fra den danske Fiskeriagent i England, som er sendt til den højtærede Landbrugsminister. Side 213 i denne Beretning findes en meget interessant Udtalelse om Tyfus efter Nydelse af Fisk. Den højtærede Formand har kun givet mig Ordet for en kort Bemærkning; jeg skal derfor blot henvise til denne Udtalelse.

Rasmus Hansen: Jeg beklager, at den højtærede Minister nu synes utilbøjelig til at gaa med til at ophæve Depotet i Kolding, men idet jeg beklager dette, kan jeg ikke andet end ytre en Tak for den Stilling, som det ser ud til, at den højtærede Minister vil indtage over Spørgsmaalet om Udstationering af Hærens Remonter. Naar den højtærede Minister anfører, at vi vel er klare over, at det koster, og at en lille Forhøjelse andrager over 30,000 Kr. aarlig, skal jeg dertil sige, at jeg tror, at Ministerens Opfattelse her i nogen Grad hviler paa en Misforstaaelse. Det er sikkert nok, at en lille Forhøjelse vil andrage et saadant Beløb, men man maa ogsaa lægge Mærke til, hvad der spares. For Tiden staar der ikke saa faa Heste rundt om ved Afdelingerne, saaledes ved Gardehusarregimentet og ved 4. Dragon-